

Johanna Venho: Okulus ja omenamökin salaisuus (WSOY 2006)

Etsivätoimisto Okuluksen jäsenet, Siiri, Aada ja Roope, rantautuvat lomailemaan Siirin äidin vuokraamalle Mansikkamökille. Pian Okulus on keskellä seikkailua, kun salamyhkäisen Mirjami Viherjuuren mökin kulmilla tapahtuu kummia: kuistille ilmestyvät pienet kengät kuin tyhjästä, ja saarella liikkuu mystinen punamekkoinen tyttö öisin. Lopulta arvoitus ratkeaa kiehtovalla tavalla, joka kirvoittaa ajatuksia niin Okulusessa kuin lukijassakin. Venhon kerronta on kaunista ja sujuvaa, tarina tempaisee lukijan mukaansa heti ensi sivuilta lähtien.

Kenelle? Okulus ja omenamökin salaisuus sopii kaikille seikkailunnälkäisille ja salaperäisestä tunnelmasta pitäville. Kirja kiehtoo yhtä hyvin tyttöjä kuin poikiakin ja sopii hienosti jo hieman isommille alakoululaisille.

ETSIVÄTOIMISTOT

Roope kaiveli taskujaan ja ojensi Reinolle pienen kortin, johon oli kirjoitettu mustalla tussilla: ETSIVÄTOIMISTO OKULUS ratkaisee. Arvoitukset, hämäräperäiset tapaukset. ROOPE, AADA ja SIIRI. (s. 20.)

- Keksikää omalle etsivätoimistolle nimi ja mainoslause. Tehkää lehti-ilmoitus, jossa mainostatte toimistonne palveluja. Keksikää itsellenne agenttinitimet ja askarrelkaa käyntikortit.
- Keksikää arvoituksia, joita etsivätoimistonne saa ratkaistavakseen.

PÄIVÄKIRJA

Siiri avasi mustan päiväkirjan kannet ja huomasi, että hänen kätensä tärisivät vähän. Hän vilkaisi minuun ja Roopeen.

”Lue nyt vaan”, Melina hoputti.

”Toukokuun viimeinen päivä. Tämä on ihan uutta tekstiä!” Siiri sanoi. ”Pari viikkoa sitten kirjoitettua! Kamalan hankalaa käsialaa, katsokaa.” (s. 77.)

- Mitä Roopen, Siirin tai Aadan päiväkirjassa voisi lukea. Kuka heistä kiinnostaa sinua eniten? Kirjoita muutama merkintä hänen päiväkirjaansa.
- Kirjoitatko sinä päiväkirjaa? Jos et, aloita jo tänään!

PAIKAN KUVAUS

Sisällä oli hämärää, sillä verhot olivat kiinni. Meitä vastaan lehahti mökin tuoksu. Se oli sekoitus mullan, maan ja puun hajuja ja ummehtunutta vanhojen tikkien ja kaapissa seisseiden ruoka-aineiden aromia, joka oli jollain lailla kodikkaan lämmin. Siiri työntyi ohitseni sisään ja avasi verhot. Valo tulvahti mökkiin: tupa oli pieni, ja sen lattiaa peittivät iloisenraidalliset räsymatot. Korituolien päälle oli levitelty huopia pehmusteiksi. Keskellä oli takka ja seinustalla sänky, joka oli pedattu kiireisen näköisesti. Se oli muhkurainen ja sen päällä lojui tyynyvuori. Vastakkaisella seinällä oli iso, täpötäysi kirjahylly. (s. 69.)

- Kuka mökissä asuu? Miltä hän näyttää? Mitä hän tekee työkseen? Mitä hän pelkää? Mistä hän unelmoi?
- Miksi sänky on pedattu kiireisesti? Kirjoita katkelma, jossa se selviää.
- Miltä oma huoneesi näyttää, tuoksuu ja kuulostaa? Mitä huoneesi kertoo sinusta?

ISOVANHEMMAT

Haastattele isovanhempiasi heidän lapsuudestaan. Kysele, millainen juhlamekko tai kengät heillä oli lapsena. Mitä juhlittiin ja miten? Kuuntele isovanhempien tarinoita heidän lapsuudestaan ja kirjoita niitä ylös.

UNET

Kuulkaa, minä olen kirjoittanut pikku-Mirjamin kertomat tarinat muistiin siellä laavussa säilyttämäni punaiseen kirjaan, mutta joka kerta kun avaan kirjan, tarinat ovat kadonneet, ja joudun aloittamaan alusta. Oikeastaan se ei haittaa ollenkaan, sillä tiedän, että niin sen pitää ollakin. Jotkut tarinoista muistan – jotkut unohtuvat heti, kun suljen kirjan.

”Vähän niin kuin unet!” Miika huudahti. Mirjami nyökkäsi. (s. 118.)

- Keksi katkelma pikku-Mirjamin päiväkirjaan.
- Kirjoita uni, jonka olet joskus nähnyt tai jonka toivoisit näkeväsi. Voit myös kokeilla, uskaltaisitko kirjoittaa pahimman painajaisesi.